

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

25

Αναζητώντας το χαμένο πρόβατο

Ο Χριστός δε δίσταζε να κουβεντιάζει, καμιά φορά και να τρώει, με ανθρώπους που όλοι θεωρούσαν πολύ αμαρτωλούς. Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι έβρισκαν τότε την ευκαιρία να κατηγορήσουν τον Ιησού γι' αυτό.

Οι Φαρισαίοι κατηγορούν τον Ιησού

Για να καταλάβουν λοιπόν όλοι ότι ο Θεός φροντίζει κάθε άνθρωπο και μάλιστα αυτόν που κινδυνεύει να χάσει το δρόμο του, ο Κύριος είπε κάποτε αυτή την **παραβολή**.

Ένας βοσκός είχε εκατό πρόβατα. Κάποια στιγμή, ενώ βοσκούσαν, ανακάλυψε ότι του έλειπε ένα. Αμέσως άφησε τα ενενήντα εννιά και έτρεξε να βρει το χαμένο. Όταν το βρήκε, το έβαλε χαρούμενος στους ώμους του και αφού ήρθε στο σπίτι, προσκάλεσε τους φίλους και τους γείτονες λέγοντάς τους:

Η παραβολή του χαμένου προβάτου

– Χαρείτε μαζί μου, γιατί ξαναβρήκα το πρόβατό μου που είχε χαθεί.

Και ο Χριστός συμπλήρωσε, για να μην έχει κάποιος απορία για την ιστορία αυτή: «Σας βεβαιώνω πως

τέτοια χαρά γίνεται και στον ουρανό όταν μετανοήσει ένας μόνο αμαρτωλός, παρά για ενενήντα εννιά δικαίους, που δεν έχουν ανάγκη από μετάνοια».

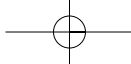
Μαθαίνω τις Πέξεις

παραβολή: Μικρή ιστορία με διδακτικό περιεχόμενο. Αναφέρεται σε μεγάλες αλήθειες για τη Βασιλεία του Θεού, που είναι σημαντικές για τη ζωή κάθε ανθρώπου.

Οι παραβολές του Χριστού

Ο Χριστός συνήθιζε να μιλάει με παραβολές, γιατί έτσι όλοι καταλάβαιναν αυτό που ήθελε να πει και κανείς δεν ξεχνούσε τις μεγάλες αλήθειες που κρύβονταν πίσω από τις μικρές ιστορίες. Εξάλλου σ' όλους τους ανθρώπους, μικρούς ή μεγάλους, αρέσει ν' ακούν ιστορίες.

Διηγούμαι παραβολές που γνωρίζω

Στη Γ' δημοτικού γνωρίσαμε δυο ακόμη παραβολές: Του σπλαχνικού πατέρα (του ασώτου υιού) και του καλού Σαμαρείτη. Επιλέγω μια απ' αυτές, τη γράφω με δικά μου λόγια και την παρουσιάζω στην τάξη.

Ο Καλός Ποιμένας*

Σχεδιάζω και χρωματίζω την εικόνα του Χριστού ως Καλού Ποιμένα. Μπορώ να προσπαθήσω και μόνος μου σε ένα μεγαλύτερο χαρτί.

Με λίγα λόγια

- ✓ Επειδή κατηγορούσαν το Χριστό ότι δέχεται κοντά του αμαρτωλούς ανθρώπους, είπε την εξής παραβολή:
«Ένας βοσκός αφήνει το κοπάδι του, για να ψάξει το πρόβατο που χάθηκε και όταν το βρίσκει, χαίρεται μαζί με τους φίλους του».
- ✓ Ο βοσκός είναι ο Θεός που θέλει να φέρει κοντά του τους ανθρώπους που ξεστράτισαν από το δρόμο τους και μοιάζουν έτσι με τα πρόβατα που απομακρύνθηκαν από το κοπάδι.

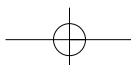

Με μία φράση

Ο Χριστός αγαπά τον καθένα μας ξεχωριστά, φροντίζει για όλους μας και ιδιαίτερα για εκείνους που έχουν χάσει το δρόμο τους

* Ποιμένας: Βοσκός.

26

Η συνάντηση του Ιησού με τον πλούσιο νέο

Ενα αρχοντόπουλο άκουγε και έβλεπε το Χριστό να διδάσκει και να ευλογεί τα παιδιά και τους γονείς τους. Τόσο πολύ **συγκινήθηκε**, ώστε την ώρα που έφευγε ο Ιησούς, αυτός έτρεξε κι έπεσε στα γόνατά του και τον ρώτησε:

- Καλέ μου Δάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να βρισκομαι πάντοτε στο δρόμο του Θεού;
- Να φυλάγεις τις εντολές του. Να μη σκοτώσεις, να μην κλέψεις, να μην πεις ψέματα, να τιμάς τους γονείς σου, ν' αγαπάς το συνάνθρωπό σου όπως τον εαυτό σου, είπε ο Ιησούς.

- Δάσκαλε, όλα αυτά τα κάνω από τότε που ήμουν μικρό παιδί.

Ο Χριστός τότε τον κοίταξε με αγάπη και του είπε:

- Πραγματικά σου λείπει κάτι ακόμη. Πήγαινε, πούλησε ό,τι έχεις και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς. Έτσι θα έχεις μεγάλο θησαυρό κοντά στο Θεό. Μετά έλα να με ακολουθήσεις.

Μόλις ο νέος άκουσε αυτά τα λόγια, το πρόσωπό του σκοτείνιασε και έφυγε λυπημένος. Δεν μπορούσε να αποχωριστεί εύκολα τη μεγάλη του περιουσία και να τη χαρίσει με αγάπη σ' αυτούς που είχαν ανάγκη. Αποδείχτηκε έτσι ότι αγαπούσε περισσότερο τα πλούτη του από το Θεό. Έχασε, λοιπόν, την ευκαιρία να ακολουθήσει το δρόμο που του έδειξε ο Χριστός.

Μαθαίνω τις ηέξεις

συγκινήθηκε (συγκινούμαι): Αναστατώθηκε ψυχικά, συναισθηματικά.

Συζητώ και γράφω

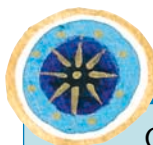
Τρόποι που δείχνουν ότι δε σκέφτομαι μόνο τον εαυτό μου αλλά και τις ανάγκες των συνανθρώπων μου.

Αντιστοιχίζω σωστά

Προσφέρω	}	συντροφιά	•	• σε φτωχούς ανθρώπους.
		από τα χρήματα που μου δίνουν	•	• σε κάποιον που ζει μόνος.
		παρηγοριά	•	• σε παιδιά που δεν έχουν.
		παιχνίδια και ρούχα μου	•	• σε κάποιον άρρωστο.

Με λίγα λόγια

- ✓ Ο νεαρός άρχοντας επιθυμεί να γνωρίσει το δρόμο, για να φτάσει κοντά στο Θεό.
- ✓ Ο Χριστός του λέει να ακολουθεί τις εντολές που ξέρει από το Νόμο του Μωυσή.
- ✓ Ο Χριστός τον καλεί να δείξει την αγάπη του, πουλώντας την περιουσία του και χαρίζοντάς την στους φτωχούς.
- ✓ Ο νέος δεν μπορεί να αφήσει τα αγαθά του και χάνει την ευκαιρία να πλησιάσει τους συνανθρώπους του και το Θεό.

Με μία φράση

Οι άνθρωποι πολλές φορές, ενώ γνωρίζουν το δρόμο του Χριστού, δεν τον ακολουθούν, γιατί αγαπούν περισσότερο τα αγαθά τους.

Μια φορά ήταν ένας γεωργός που έσπειρε σιτάρι στο χωράφι του. Κάποια στιγμή όμως ήρθε ο εχθρός του κι έσπειρε στο ίδιο χωράφι **ζιζάνια**. Τα στάχυα μεγάλωσαν και φάνηκαν τα ζιζάνια ανάμεσά τους. Οι εργάτες ρώτησαν τότε το αφεντικό τους, αν ήθελε να τα ξεριζώσουν. Όμως εκείνος τους εμπόδισε, γιατί σκέφτηκε πως υπήρχε κίνδυνος να καταστρέψουν μαζί με τα ζιζάνια και το σιτάρι. «Αφήστε όλα τα χόρτα να μεγαλώσουν μαζί και, όταν θα **θερίσουμε**, θα μαζέψετε πρώτα τα ζιζάνια και θα τα κάψετε. Ύστερα θα μαζέψετε το σιτάρι και θα το φέρετε στην αποθήκη μου.», τους είπε.

Η παραβολή των ζιζανίων

Στην παραβολή του Ιησού που διαβάσαμε, είδαμε ότι τα ζιζάνια φύτεψαν ανάμεσα στο σιτάρι. Ζιζάνια είναι τα εμπόδια που συναντάμε στη ζωή μας και μπορεί να μας βγάλουν από το δρόμο του Θεού. Όπως κάθε πορεία έχει τις δυσκολίες της έτσι και στην πορεία της ζωής θα συναντήσουμε συχνά εμπόδια, που θα μας ταλαιπωρήσουν και θα μας κουράσουν. Θα βρούμε παρέες που θα προσπαθήσουν να μας παρασύρουν. Θα χρειαστεί να δοκιμάσουμε τη δύναμή μας σε αποφάσεις σωστές ή λάθος, όπως λέει και ο μύθος ότι έκανε ο Ηρακλής, διαλέγοντας το δρόμο της *Αρετής* και όχι της *Κακίας*.

Φυσικά δεν είναι πάντα εύκολο να προσπερνάμε τα «ζιζάνια». Γι' αυτό και ζητάμε από το Θεό τη δύναμη να τα καταφέρουμε. Με την προσευχή μας παρακαλάμε να μας οδηγήει στο δρόμο του.

Μαθαίνω τις λέξεις

ζιζάνια: Τα άγρια χόρτα στα χωράφια.
θερίσουμε (θερίζω): Θα μαζέψουμε το σιτάρι.

Μια γελοιογραφία... που θα συζητηθεί πολύ!

Σχολιάζω και συζητώ με τους συμμαθητές μου την παρακάτω γελοιογραφία. Η τηλεόραση αποτελεί ένα «παράθυρο στον κόσμο» αλλά και μια πρόκληση που μπορεί να μας βγάλει από το δρόμο μας. Ποια είναι η δική σου γνώμη;

Κώστας Μητρόπουλος, «...τα καλύτερα άγρια μωρά», εκδ. Κέδρος 2002.

Ζωγραφίζω μια εικόνα

Μια εικόνα μου έρχεται στο μυαλό από τη συζήτηση που είχαμε στην τάξη. Ποια είναι αυτή; Ζωγραφίζω και δίνω ένα δικό μου τίτλο, για να την περιγράψω.

Με λίγα λόγια

- ✓ Στην πορεία της ζωής μπορεί να συναντήσουμε εμπόδια.
- ✓ Τα εμπόδια και οι δυσκολίες που συναντάμε μοιάζουν με τα ζιζάνια της παραβολής του Ιησού.
- ✓ Όλες τις δυσκολίες τις ξεπερνάμε με προσευχή και πίστη στο Θεό.

Με μία φράση

Με την πίστη και την αγάπη μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με σωστό τρόπο, όσους θέλουν να μας απομακρύνουν από το δρόμο του Θεού.

Πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι κάνουμε μερικά λάθη στη ζωή μας, γιατί έχουμε ξεχάσει τα λόγια του Θεού. Οι εντολές και ο δρόμος που μας έδειξε ο Χριστός αλλά και οι Άγιοι μάς προστατεύουν και μας απομακρύνουν από σφάλματα που μπορεί να κάνουμε.

Αν, για παράδειγμα, συνηθίσουμε να λέμε μικρά ψέματα στους φίλους μας, στο τέλος θα τους στενοχωρήσουμε, γιατί κάποτε θα μάθουν την αλήθεια και δε θα μας **εμπιστεύονται** πια. Το ψέμα λοιπόν, είναι ένα λάθος, όπως είναι και η αδικία ή η ζήλια μας για τους άλλους.

Μπορούμε ν' **αποφύγουμε** τα λάθη στη ζωή μας, αν θυμόμαστε πάντα τις συμβουλές που μας έδωσε ο Θεός και προσπαθούμε να τις τηρούμε. Όμως, ακόμη κι αν δυσκολευτούμε, μπορούμε να τα ξεπεράσουμε ζητώντας ειλικρινά *συγγνώμη*. Όλες οι δυσκολίες ξεπερνιούνται, όταν βρίσκουμε τη δύναμη και το θάρρος να παραδεχτούμε τα σφάλματά μας και θελήσουμε να τα διορθώσουμε.

Λάθη για τα οποία δε μετανιώνουμε, δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα και τότε αυτά είναι πιο δύσκολο να λυθούν.

**Οι εντολές του Θεού
μάς προστατεύουν
από τα λάθη**

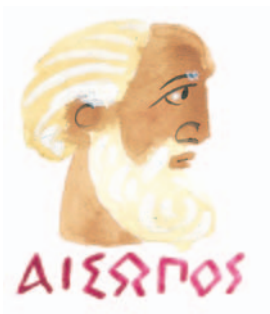

Μαθαίνω τις λέξεις

εμπιστεύονται (εμπιστεύομαι): Πιστεύουν ότι τους λένε την αλήθεια.
αποφύγουμε (αποφεύγω): Απομακρυνόμαστε από κάτι.

Συζητώ μέσα στην τάξη

Θυμάμαι τις Δέκα Εντολές που έμαθα στη Γ' τάξη. Συζητώ με τους συμμαθητές μου δυο απ' αυτές και βρίσκω από ποια λάθη μάς προστατεύουν.

Ένας μύθος του Αισώπου

Πριν από πολλά χρόνια ο Αίσωπος, ένας μεγάλος παραμυθάς, έγραψε μια ιστορία για ένα μικρό βοσκό που ήθελε να κοροϊδέψει τους συγχωριανούς του, για να γελάσει με τον πανικό τους. Έκανε λάθος όμως με τον τρόπο που αντιμετώπιζε τον κόσμο και στο τέλος ο λύκος του έφαγε τα πρόβατα. Με τις λέξεις που δίνονται παρακάτω γράφω το μύθο με διάλογους όπως τον θυμάμαι και τον ξέρω:

βοσκός, φωνές, πρόβατα, λύκος, κοροϊδεύω, χωριανοί.

Στη συνέχεια παίρνω ρόλους και παίζω με τους συμμαθητές μου την ιστορία.

Με λίγα λόγια

- ✓ Η τήρηση των εντολών του Θεού μάς απομακρύνει από λάθη που μπορεί να κάνουμε στη ζωή μας.
- ✓ Είναι σπουδαίο να παραδεχόμαστε τα λάθη μας, όσο δύσκολο κι αν φαίνεται.

Με μία φράση

Τα μικρά λάθη όταν δε διορθώνονται, γίνονται μεγάλα και δημιουργούν σοβαρά εμπόδια στην πορεία της ζωής που μας έδειξε ο Χριστός.